

Tizenhétezer pár cipőt gyártanak terven felül

Ellentervet készítettek a Szegedi Cipőgyárban

A Szegedi Cipőgyárnak idén lényegében ugyanannyi cipőt kell gyártania, mint 1960-ban: az idei és a tavalyi terv számai között alig van különbség. De ha ilyen tekintetben nincs is változás, jelentős változás van azokban a feltételekben, lehetőségekben, és munkakörülményekben, amelyek között a gyár dolgozóit ez a tulajdonképpen változatlan tervet teljesítik. Az elmúlt esztendőben ugyanis, különösen a negyedik negyedévben, műszaki intézkedésekkel, a gépesítésekkel, egyes munkafolyamatok átszervezésével nagymértékben javították az üzemből a jobb munka feltételeit. A gyár dolgozói tehát most előnyösebb, kedvezőbb körülmények között, vagyis könnyebben teljesíthetik termelési terveiket, mint tavaly.

A megjavult munkafeltételek jobb kihasználása érdekében éppen ezért az üzemből ellentervet készítettek, és 17 ezer pár hazai szüvegletre gyártott cipő terven felül elkészítését vállalták.

Nagyobb lehetőségek, jobb feltételek

De valóban jobb-e most a termelési feltételei, mint tavaly? Valóban képes-e több munkára a Szegedi Cipőgyár?

Lássunk néhány fontos változást. Az elmúlt év elején még kézi erővel szállították az anyagot, illetve a félkész árukat egyik munkahelyről a másikra. Most futószalagon továbbítják. Régebben a cipő kergét kézzel munkálták, kalapálták. 1960 óta automata gép végzi ezt a munkát. Az elmúlt évtől gép szabja ki a bélésszöröket. Tavaly ezek lyukasítását is.

Ezenfelül úttörő kezdeménnyel új termelési eljárást, egészen új technológiát vezettek be. Az eddigi módszerek szerint a cipőtalp nyers kidolgozásban, nem is egészen félkész állapotban került a felsőrészre. Az 1960-ban először alkalmazott új eljárás szerint a talpat, mint »előregyártott elemet« helyezzük a felsőrészre. Vagyis dolgozva, lefestve, teljesen kidolgozva; csak össze kell »szerezni« a felsőrészrel, az-

tán nincs vele több munka. Ennek az új eljárásnak a bevezetése fokozta a termelési hatékonyságot, javította a gyártott áruk minőségét és a múlt évben közel 130 ezer forintot takarított meg a vállalatnak.

A tartalékok feltárása

Ezek az ismertettelt változások önmagukban is bizonyítják, hogy az üzemből idén valóban többre képes, mint tavaly. De más bizonyítékok is vannak. Az elmúlt év végén a Szegedi Cipőgyárban felmérték, milyen tartalékok lehetnek a jobb, eredményesebb munkának. A fölmérés tapasztalatai azt igazolják, hogy vannak még, illetve voltak még föltáratlan, eddig ismeretlen, új lehetőségek. Vagyis az üzemből valóban, az ellenterv, reális és teljesíthető.

Csökkentették például a veszteségidőt. Az ezzel kapcsolatos intézkedések sok elvesztett munkaórát mentettek meg a termelés számára. A fölmérésekből ugyanis kiderült, hogy sok idő telt el az üzemből, a munkaórát alatti, beszélgetéssel, cigarettázással.

A munka jobb megszervezése is új tartalékokat tárt fel. Átszervezték például az alja-összeszerelő műhely munkáját. Az eddigi két, műszakonként egyenként négyszáz pár cipőt gyártó kört egyesítették. Ez a átszervezés jó hatással volt a termelési hatékonyságra, növelte a munka intenzitását.

Az üzemből dolgozói tervismertető értékeketeken beszélték meg az ellentervet és a megvalósítás feladatait. Az üzemből dolgozók tartott tanácskozáson a dolgozók mindenütt belátták az ellenterv teljesítésének jelentőségét, és szívesen vállalkoztak a nagyobb, nehezebb feladatok megoldására, a 17 ezer pár cipő terven felüli gyártására.

Tervek és tapasztalatok

Az indulás azonban, sajnos, nem ment zökkenőmentesen. Rögtön az év elején anyagihiánnyal kellett az üzemből küszködni: nem volt elegendő faszárk. Ez a hiány éveket óta visszatérő probléma. A gyártó üzemből,

a Bóripári Fakelléktermelő Vállalat ugyanis, amely az országban egyedül gyárt faszárkát, viszonylag kis kapacitása miatt képtelen a cipőgyárakat zavartalanul ellátni. Bizonyos nehézségek az átszervezés miatt is jelentkeztek: az új eljárások bevezetése még a művezetőknek is gondokat okoztak. Ezért azután — pontosabban: ezért is — az üzemből nem teljesítette januári tervét. Később azonban, miután az új módszerek megszokottá váltak, s a dolgozók gyakorlottabbak lettek, a tervteljesítés is fellendült: februári tervét már száz százalékra teljesítette az üzemből. Ebben a hónapban a terv teljesítésén felül megkezdik annak a kiesésnek a pótlását, ami a januári lemaradás miatt következett be.

És hogy a munka még jobban haladjon, a tervet és az ellentervet még eredményesebben teljesíthessék, az üzemből vezetői jobb munkaszervezéssel, műszaki intézkedésekkel segítik a fizikai dolgozók munkáját. Idén tovább folytatják a gépesítést. Az erre vonatkozó elgondolások közül kiemelkedik az az év második felére tervezett intézkedés, amely szerint az előkészítő üzemből is bevezetik a futószalagos gyártást.

Ö. L.

MONDJON NEVET IS!...

Gyakran szokták az üzemek, műhelyek napi nyolc órában kialakult munkában összeszokott embert közönséges másodikként említeni. Hogy a munkás, a műszaki vezető valóban otthon érezze magát a gyárban, elkerülhetetlenül szükséges a baráti, megértő emberi légkör — akárcsak az igazi otthonban. Olyan légkör, amelyben mindenki gátlás nélkül elmondhatja, ami a szívén »fekszik«, s nem kell attól tartania, hogy haragosokat szerez magának a hibák bírálatával.

Az igazgató, a pártszervezet munkáján, a gyár vezetőin, a kommuniszták tevékenységén sok múlik, hogy megfelelő légkör alakuljon ki egy üzemből. A Kábelgyárban, a Paprikafeldolgozó Vállalatnál, s a Ruhagyárban igen komoly erőfeszítéseket tesznek a »szóki-mondó« légkör megteremtéséért. Bonyolult kérdés, egész tanulmányokat érdemelne, hogy módszereik közül melyik a jobb az emberek, a közösség számára. Nagyképűség lenne néhány mondattal kifejtetni, melyik milyen értékű, mert ahány vezető, annyi módszer, s

ahány vállalat, annyi adottságot kell figyelembe venni.

A sok módszer közül csak egyet említek meg, amit a ruhagyárban honosítottak meg. Párttaggyűlésen, üzemi és termelési tanácskozáson a hozzászólóktól ösztönzést és teljes nyíltságot, a hibák bántó és konkrét felvetését követelik meg. Figyelemmel hallgatják a hozzászólók részvevő a hozzászólók fejtegetéseit, de ha elmulasztja a történet szereplőinek, a hibák elkövetőinek név szerinti említését, közbeszólnak: mondjon nevet is.

A ruhagyáriak igen helyesen azt tartják a bírálat hatékonyságához a nevek említése épp úgy hozzátartozik, mint az épülő falhoz a malter, vagy a cement, a kötőanyag. Gyakorlatból tudják, mit sem ér az olyan »erőteltjes« bírálat, amely így kezdődik: »Elnézést kérek az elvtársaktól, hogy nevet nem említek, úgy is tudják, kiről van szó, s akinek nem inge, ne vegye magára«. Az ilyen bírálat a hibák elkövetőben — mivel személytelenül hangzott el — rendszerint kétséget támaszt: »Láthat, nem rólam van szó. Lehát, hogy nem rám, valószínűleg másra gondol«. S tegyük hozzá, az ilyen »inget« rendszerint senki sem veszi magára.

E löfordulhat, hogy a »nevet nem akarok említeni« megjegyzéssel ellátott bírálat igazságát kétségbe vonják a munkatársak. Úgy gondolják, valami oka lehet a bírálatnak a név elhallgatására, vagy nem egészen megalkalmazott kritikai megjegyzése, csak félig-meddig igaz, amit mond, s ha személyhez kötne, senki sem állná ki, szó nélkül, tiltakozás nélkül visszautasítaná. Gondolom sokan saját ta-

pasztalataik alapján hozzáfűzhetnék a leírtakhoz: nem olyan egyszerű dolog a nevek említése. Hallottam már olyan véleményeket is, hogy a szegedi üzemekben még mindig vannak olyan vezetők, akik nemcsak hogy nem bíráják elviselni az ösztönzést, a bírálatot, a hibák nyílt feltárását, hanem igyekeznek elkerülni, olykor pedig megtorolják. Az ilyen helyen aztán el a múltból örökölt közmondás: »ne szólj számban, nem fáj fejem«.

Emberi dolog, s érthető, hogy vannak, akik nem szeretik, ha bírálják őket. Ez még nem baj, de az már igen, ha valaki az igazságot, a jóindulatú bírálat hatását sem hajlandó szembenézni hibáival, s minden kritika mögött rosszindulatot, személyes támadást gyanít. Az olyanok magatartását pedig, akik az ösztönzést, a helyes bírálatra bosszúval válaszolnak, akik öntelt hiúságból a szóvá tett hibák kijavítása helyett üldözni kezdenek jószándékú embereket, nem lehet elég kemény szavakkal elítélni.

Üzemeink életéből vettem sok példát a helytálló kritikára. A helytálló kritikát megjegyzésként is haragra gerjednek az emberek, sőt hosszú időre megromlik, kóssá vagy több ember viszonya. Hogyan előzhetjük ezt meg? Nem mindenütt és mindenkor mindenki esetében eredményesen alkalmazható recept, de elsődleges, hogy a bírálat igaz, s helytálló legyen, bátran ostromozza a hibákat, ne tegye viszont tönkre a hibák elkövetőjét. Igen lényeges — ahogy mondan szokták — a bírálat hangneme is. Ez nem jelenti azonban, hogy virágnyelven, a lényegét kerülgetve a felelősök megnevezése nélkül bíráljunk. Elejét vehetjük az emberek közötti nézeteltéréseknek, ha a megbírált a nyilvános kritikát nem büntetésnek tartja, hanem segítségnek. Ha a munkatársak előtt elmondott bírálatot nem azonosítjuk a kipellengérezéssel. A párttaggyűlést, a termelési tanácskozást a kritika fórumának tekintjük és nem szégyenpadnak.

Nem ritka jelenség az sem, hogy a jobban megbírált emberek — kisebb-nagyobb vezető posztokon — még hosszú ideig görccsenően védekeznek a hibáikat, nem fogadják el a bírálatot, nehogy csorba essék a »presztízsen«. Sajnos, ez a rosszul értelmezett, nagyon is káros presztízsféltés fontos beosztású emberekre is tévútra vezethet. Sőt olyanok is vannak, akik azt tartják, az őket ért bírálat árt a párt- vagy állami szervek tekintélyének. Nem ez a célja a helyes és jogos bírálatnak és nem is lehet a következménye.

Ne hisse senki, hogy kisebb leszig munkatársai szemében az olyan ember, aki elfogadja a bírálatot, s ennek nyomán szembe tud nézni saját hibáival és igyekszik azokat javítani. Csak a javíthatatlan intrikusok, a kárörvendők dörszülnek össze tenyerüket azzal a megjegyzéssel: »na, ez is megkapta a magáét«. A becsületes, egészséges többség nem így vélekedik, hanem elvtársi, baráti légkört terem a megbírált körül, hogy segítsen neki hibái leküzdésében.

A kommuniszták alapvető feladata minden üzemből, munkahelyen az olyan légkör kialakítása, erősítése, amelyben minden időben érvényesülhet az ösztönzés, a bántó, a becsületes kommunisista bírálat. Ez nem könnyű feladat, mert érvényesülésének alapja az emberi bátorság, a gerinceség, a tisztánlátás, az objektív társas való tekintet, a jellemesség. Segítsünk nekünk a kommunisista bírálat kialakítását, s ha szükség van — úgy is, mint a ruhagyáriak — kérjük a bírálót: mondjon nevet is.

T. B.

Nagy Pál

Komócsin Zoltán látogatása Nagylakon és Óföldsékon

Komócsin Zoltán elvtárs, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a KISZ Központi Bizottságának első titkára, Csongrád megye országgyűlési képviselője, tegnap, pénteken megérkezett látogatni. Felkereste a KISZ Szeged városi és szegedi járási bizottságát, majd ellátogatott a Nagylaki Ken-

dergyárba, ahol nagygyűlésen találkozott az üzemből dolgozóival. Innen Óföldsékre utazott, ahol az Aranykalász Tsz egyik munkabrigádjával találkozott. Ezután falugyűlésen látogatott Komócsin Zoltán elvtárs a község termelőszövetkezeti gazdáinak kérdéseire.

Összeegyeztetik a népgazdasági érdekeket a természetvédelemmel Fehértón

Országos ankétot rendezett a Természetvédelmi Tanács a rezervátum ügyében

A fehértói természetvédelmi terület sorsáról rendezett ankétot tegnap, a helyszínen, az Országos Természetvédelmi Tanács. Az összehívó szövegben részletesen vett részt az érdekeltek Nagy Dániel, az Elnöki Tanács elnökhelyettese, Csongrád megye országgyűlési képviselője, továbbá a megyei pártbizottság, a Földművelésügyi Minisztérium, az Országos Vízügyi Főigazgatóság, a Csongrád megyei és Szeged városi tanács, a budapesti Halgazdasági Tröszt, a fővárosi Madártani Intézet, az Alsó-tiszavidéki Vízügyi Igazgatóság, a Csongrád Megyei Állami Erdőgazdaság, a Szegedi Tudományegyetem, az Idegenforgalmi Hivatal és a Szegedi Halgazdaság képviselője is.

Az ankétot egybegyűlt szakértők és érdekelt személyek

túzetesen megvitaták az országos hírű és külföldön is ismert fehértói rezervátum helyzetét. Ez azért vált szükségessé, mert az elmúlt években és jelenleg is nagy ütemben fejlődött a fehértói halgazdaság, új területeket használnak fel a termelésre, a rezervátum állományának rovására. A résztvevők egyetértettek abban, hogy

a természetvédelmi terület öni kell, s össze kell egyeztetni a népgazdasági érdekeket a kulturális, tudományos érdekekkel.

Sok, a Fehértó híres, ritka madárvilágát veszélyeztető természet és termelési okok miatt tanácskoztak, valamint is megvitaták, miképpen lehetne segíteni. Különféle,

hasznos célt eredményező elgondolásokat mondtak el a felszólalók: a vizgazdálkodás szabályozásáról, az elburjánzó víznyelvények elleni védekezésről, a megmaradt száraz területek megvásárlásáról, gondozásáról, az újonnan létesített tavak partszegélyeinek, felszigeteinek a felhasználásáról és így tovább. Megállapodtak, hogy

a természetvédelmi terület fokozottabban őrizni kell, a szigetek pontos kijelölése, a vízszint alakulásának időszaki ellenőrzése — hogy ne lepje el a víz az e célra hagyott felszkelő területeket.

Az ankét résztvevői végül egyetértéssel határoztak el.

Ennek tagjai a Természetvédelmi Tanács, a Halgazdasági Tröszt és a Vízügyi Igazgatóság szakértői lesznek, akik részletes szabálytervezetet dolgoznak ki, mely egyaránt szolgálja a fejlődő halgazdaság érdekeit és a fehértói nevezetességek rezervátum megőrzését, s fokozott gondozását.

Hasznosítja a Tisza vizét a tápéi Tiszatáj Tsz

A tápéi Tiszatáj Termelőszövetkezetben elkészült az új gazdasági év termelési terve. A fiatal közös gazdaságban tavaly az első esztendőben arra fordították erejüket, hogy kialakították a központi majort, épületeket emeltek a közös állatállománynak. Sertésfajzatot, süldözést, hizlaldát, baromfiot, szarvasmarhaistállót hoztak tető alá, többnyire önmaguktól, házi építő brigáddal. Ezzel a 3600 holdas szövetkezetben megvetették a nagyüzemi állattenyésztés alapját. Ehhez most biztosítják az egyéb feltételeket is: nagymennyiségű takarmányt termelnek. Kihasználják a tápéi réti talajok jó adottságait és

öt száz hold új lucernát telepítenek.

Ez évben már hasznosítják a földükön keresztülhúzó Tisza vizét. Százötven holdon rendez-

kednek be öntözési gazdálkodásra.

Négy »esőgyűtő« vásároltak a szántóföldi növények — elsősorban a kukorica — permentézéseihez. Az ötéves távlati tervük alapján pedig ezer hektár földet tesznek majd öntözéssel bőven termelővé.

Az előkészítő esztendőben folyamatosan 250 holdas halastavat és vízsárgas tölpet, valamint nagy rizseteget is létesítettek.

Terveiket úgy készítették el, hogy rendszeresen osztassanak előleget. Az első kifizetésre akkor kerül sor, amikor a szerződéses borsót átadják. A későbbiek során pedig

havonta ötven hízott sertést adnak el

s így mindig tudnak meghatározott összeget juttatni a ledolgozott munkaegységekre.

T. B.

Jóváhagyta Szeged 1961. évi tervét a városi tanács

(Folytatás az 1. oldalról.)

éves terv első évére csak 20 általános iskolai tanterem építésének megkezdését irányozták elő, ezzel szemben a mostani, 1961-es tervjavaslat nyolccal több tanterem építésének megkezdését teszi lehetővé. Korábban 1962-re irányozták elő a 16 tanterem megkezdését is, ezt az építkezést azonban a Felső-tiszaparton valószínűleg már az év végén megkezdhetik.

1961-ben 366 lakás építését fejezik be és 350 új lakás építését kezdik meg.

Az idén elkészülő lakások között 207 szövetkezeti lakás lesz, az 1961-ben megkezdődő és később befejezendő építkezések lakásai közül pedig 230-at adnak át majd a lakásszövetkezeteknek.

Az 1961-es tervjavaslaton kívül a tanács tervnap elfogadta azt az intézkedési tervet is, amely szabályozza a tanács üzemek, intézmények feladatait az új terv teljesítésénél. Ezután jóváhagyták a Csongrád megyei Népi Ellenőrzési Bizottság 1961. évi munkatervét is.

Az előterjesztések során két szegedi utca nevének megváltoztatását határozták el.

A Szentháromság utcát ezért Hunyadi János utcágnak, az Apáca utcát pedig Patrice Lumumba

utcának nevezik. Az ülésen bemutatták Szeged városa által létesített tanács tanácsmáni ösztöndíjak új jelöltjeit.

A városi tanács tegnap Misan Jánosnak, az Építőipari Technikum II. osztályos tanulójának, Vörös Lászlónak, ugyanezen iskola I. osztályos tanulójának, Széll Józsefnek, a budapesti Közgazdasági Egyetem II. éves hallgatójának és Berkecz Évának, II. éves biológia-földrajz szakos főiskolásnak ítélte oda a tanulmányi ösztöndíjat.

Vásárhelyen vendégszerepel az ÉDOSZ szegedi együttese

Bemutató előadást tart holnap, vasárnap este 7 órai kezdettel Hódmezővásárhelyen a Béke Szálló nagyszínházban az ÉDOSZ szegedi népi együttese. A műsor első részében az együttes tánc-, zene- és énekkara ad műsort, míg a műsor második részében bemutatják: Mezey-Waldmann »Varázstükör« című mese-táncjátékát három képművész közreműködésével.